

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/294/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214216756
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214216756.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s. so sídlom Radlická 333/150, Praha, IČO: 00001350, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČ: 43 222 838, v konaní zastúpená JUDr. Pavelom Novákom, advokát so sídlom Bratislava, 811 07, Fazuľová 1, proti žalovaným: 1. E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, 2. Q. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, 3. A. P., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XX, 4. E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, o zaplatenie 263.044,79 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 13C/10/2016- 133 zo dňa 9. marca 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti kapitalizovaného úroku nad sumu 15.276,89 Kč zastavil. Žalovaných v 1. až v 4.rade zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 225.151,73 Kč s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 18.910,05 Kč a s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 225.357,85 Kč od 9.9.2014 do 29.12.2014 a s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 225.151,73 Kč od 30.12.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 225.151,73 Kč, ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a v časti kapitalizovaného úroku, ako aj v časti 16,9% úroku ročne zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní v 1. až v 4. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 60,84 % náhradu trov konania, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 23 ods. 2 písm. a) veta prvá, písm. b), c) zákona č. 145/2010 Sb. (o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov), ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 262 ods. 4, § 497, § 503 ods. 1, § 504 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodní zákoník), ust. § 52 ods. 1, 2, 3, § 565 ods. 1, § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (Občanský zákoník), §1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. a § 2 nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb., ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola dňa 21.7.2011 uzavretá typová zmluva, a to Smlouva o úvère č. 004367024R, ktorou poskytol žalovaným úver vo výške 250.000,- Kč. Čerpaný úver sa žalovaní zaviazali splatiť 120 mesačnými anuitnými splátkami po 3.139,- Kč, splatnými vždy k 1. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 1.8.2011 a posledná splátka bola splatná 1.7.2021 a celkom mali žalovaní uhradiť sumu 408.518,- Kč. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 8,90% ročne pri ročnej percentuálnej sadzbe nákladov (RPSN) vo výške 11,51% ročne s tým, že pokiaľ klienti do 6 mesiacov nepredložia žalobcovi doklady preukazujúce použitie úveru, vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 16,90% ročne. Žalobca po tom, ako 5.5.2013 vyzýval žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 13.401,34 Kč, prípisom z 3.7.2013 žalovaným oznámil predčasné splatenie úveru k 2.7.2013 s tým, že žalovaní súčasne vyzval

k úhrade sumy vo výške 223.393,86 Kč. Podľa výpisu z účtu žalovaných pohľadávka žalovaných k 2.7.2013 predstavovala sumu vo výške 229.496,42 Kč, ktorá pozostávala z istiny vo výške 225.748,82 Kč, úroku vo výške 3.293,88 Kč, úroku z omeškania vo výške 149,72 Kč a poplatkov vo výške 304,- Kč. Ku dňu 8.9.2014 žalobca podľa výpisu z účtu žalovaných vyčíslil pohľadávku žalovaných vo výške 263.044,79 Kč, ktorá pozostávala z istiny vo výške 225.357,85 Kč, úroku vo výške 18.776,89 Kč a úroku z omeškania vo výške 18.910,05 Kč. Žalobcu súdu oznámil, že po podaní žaloby v dňoch 23.9.2014, 18.11.2014 a 29.12.2014 uhradili žalovaní sumy po 1.000,- Kč a dňa 27.10.2014 uhradili sumu 500,- Kč. Uvedené úhrady žalovaných boli započítané na zmluvné úroky a z uvedeného dôvodu žalobca zobrať žalobu späť v časti kapitalizovaného úroku prevyšujúceho sumu vo výške 15.276,89 Kč.

1.2 Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú konštatujúc, že nepreukázaným zostal nárok žalobcu na úrok vo výške 16,90% ročne zo sumy dlžnej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po rozhodnutí o predčasnej splatnosti úveru dňa 2.7.2013, ku ktorému dňu bol dlh žalovaných na úroku vo výške 3.293,88 Kč. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru k 2.7.2013 má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98, podľa ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 2.7.2013 (deň, ku ktorému bol predčasne zosplatený úver). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti osobitne žalovaného 16,90% úroku nepovažoval za dôvodnú a zamietol ju. Pokiaľ žalobca úhrady žalovaných realizované po podaní žaloby v celkovej výške 3.500,- Kč zúčtoval na úrok z úveru, vzhľadom na súdom zaujatý názor, sumu úhrad žalovaných prevyšujúcu dlh žalovaných na úroku ku dňu zosplatenia úveru ($3.500 - 3.293,88 = 206,12$) vo výške 206,12 Kč, súd započítal na dlžnú istinu úveru vyčíslenu k 8.9.2013, a tak nárok žalobcu považoval za dôvodný do výšky 225.151,73 Kč ($225.357,85 - 206,12$) titulom dlhu žalovaných na istine úveru a žalobu v časti prevyšujúcej sumu 225.151,73 Kč, ako aj v časti kapitalizovaného úroku a v časti osobitne žalovaného 16,90% úroku ročne, zamietol. Súd prvej inštancie uzavrel, že z dlžnej a predčasne zosplatennej istiny úveru vyčíslenej ku dňu predčasného zosplatenia sumou vo výške 225.748,82 Kč a ku dňu podania žaloby sumou vo výške 225.357,85 Kč vznikol žalobcovi podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 1 nariadenia vlády č. 142/1994 Sb. (za omeškanie do 1.1.2014), resp. s § 2 nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. (za omeškania od 1.1.2014) aj nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti do 8.9.2014 vráťane uplatnil vyčíslenu sumou vo výške 18.910,- Kč a od 9.9.2014 si ho uplatnil vo výške 8,05% zo sumy 225.357,85 Kč až do zaplatenia. Súd nárok žalobcu na vyčíslenu úrok z omeškania vo výške 18.910,- Kč považoval za dôvodný a nárok na ďalší úrok z omeškania od 9.9.2014 do 29.12.2014 považoval za dôvodný v žalovaných výškach 8,05% ročne zo sumy 225.357,85 Kč, ktorá suma úhradou žalovaných, započítanou na dlžnú istinu úveru vo výške 206,12 Kč, klesla na sumu 225.151,73 Kč, z ktorej súd žalobcovi priznal 8,05% úrok z omeškania od 30.12.2014 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (80,42%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ale aj v časti 16,90 % úroku (po jeho vyčíslení do dňa vyhlásenia rozsudku vo veci), či úroku z omeškania je úspechom žalovaných (19,58%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 60,84% náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku do zamietajúceho výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Žalobca napadol časť rozsudku čo do výroku o zamietnutí časti žaloby týkajúcej sa kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 15.276,89 Kč, zmluvného úroku vo výške 16,90 % p.a. zo sumy 225.357,85 Kč od 09.09.2014 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 206,12 Kč od 30.12.2014 do zaplatenia ako aj do trov konania, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal najmä na ust. §502 ods. 1 Obch. zák. č. 513/1991 Sb., podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. V tomto ustanovení je upravené od kedy je dlžník povinný platiť úroky z úveru, chýba v ňom však výslovné ustanovenie, ktoré by určovalo, dokedy táto povinnosť dlžníka trvá. Niet pochybnosti o tom, že táto doba môže byť dohodnutá v zmluve o úvere. Úrok z úveru je vlastne cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/83/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. Zn. 43Cob/186/2013, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1 Co/43/2014-100, ako

aj rozhodnutie NS ČR 5Cmo 304/94 zo dňa 20.3.1995 a rozhodnutie 32Cdo 2782/99. Uviedol, že pri rozhodovaní o nároku na zmluvné úroky žalobcu je nutné prihliadať aj na judikatúru Českej republiky, keďže súd sa riadi českou hmotnoprávnou úpravou.

3. Žalovaní sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 16.9.2014 domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 225.357,85 Kč s kapitalizovaným úrokom vo výške 18.776,89 Kč, s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 18.910,05 Kč, s úrokom vo výške 16,90% ročne z nezaplatennej sumy vo výške 225.357,85 Kč od 9.9.2014 do zaplatenia a s 8,05% úrokom z omeškania z nezaplatennej sumy vo výške 225.357,85 Kč od 9.9.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými v 1/ a 2/ rade ako spoludlžníkmi uzavrel dňa 21.7.2011 „Smlouvu o úveru č. 004367024R“, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 250.000,- Kč. Žalovaní dňa 21.7.2011 vyčerpali poskytnutý úver, za poskytnutie ktorého si žalobca účtoval poplatok vo výške 2.500 Kč. Čerpaný úver sa žalovaní zaviazali splatiť 120 mesačnými anuitnými splátkami po 3.139,- Kč, splatnými vždy k 1. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 1.8.2011 a posledná splátka bola splatná 1.7.2021. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 8,90% ročne pri ročnej percentuálnej sadzbe nákladov (RPSN) vo výške 11,51% ročne s tým, že pokiaľ klienti do 6 mesiacov nepredložia žalobcovi doklady preukazujúce použitie úveru, vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 16,90% ročne. Žalovaní po vyčerpaní úveru svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili, preto ich žalobca upomínal a listom z 2.7.2013 žalovaným oznámil, že pohľadávka z úverovej zmluvy je splatná 2.7.2013 a žalovaní vyzval k úhrade. Žalovaní splatnú pohľadávku neuhradili a jej výška k 8.9.2014 predstavuje sumu 263.044,79 Kč, ktorá pozostávala z nesplatennej istiny úveru vo výške 225.357,87 Kč, z nesplatených úrokov vo výške 18.776,89 Kč, z úroku z omeškania vo výške 18.910,05 Kč.

Žalobca podaním z 24.4.2015 navrhol pribrať do konania na strane žalovaných aj osoby označené v záhlaví rozsudku ako žalovaní v 3. a v 4. rade z dôvodu, že pri písaní žaloby nedopatrením opomenul zažalovať všetkých dlžníkov z predmetného úverového vzťahu, o ktorom návrhu súd rozhodol uznesením zo dňa 18.8.2016 č.k. 13C/10/2016- 93 tak, že mu vyhovel. Žalobca súčasne špecifikoval svoju žalobu, keď po podaní žaloby v dňoch 23.9.2014, 18.11.2014 a 29.12.2014 uhradili žalovaní sumy po 1.000,- Kč a dňa 27.10.2014 uhradili sumu 500,- Kč, t.j. spolu 3500,- Kč. Uvedené úhrady žalovaných boli započítané na zmluvné úroky a z uvedeného dôvodu žalobca zobral žalobu späť v časti kapitalizovaného úroku prevyšujúceho sumu vo výške 15.276,89 Kč.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

8. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku s úrokmi.

9. Do vyhovujúceho výroku rozsudku žalovaní odvolanie nepodali, preto predmetom odvolacieho konania bol iba zamietajúci výrok, ktorý napadol odvolaním žalobca a to v časti týkajúcej sa

kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 15.276,89 Kč, zmluvného úroku vo výške 16,90 % p.a. zo sumy 225.357,85 Kč od 09.09.2014 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 206,12 Kč od 30.12.2014 do zaplatenia ako aj do trov konania. Súd prvej inštancie v tejto časti nárok žalobcu zamietol poukazujúc na to, že žalobca si uplatňoval zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a podľa súdnej praxe (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - R 59/98) dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

10. Odvolací súd sa s vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožnil, pretože dôvody, pre ktoré súd vo zvyšku žalobu zamietol považuje za nesprávne a aj nedostatočne odôvodnené. Zväzkovo právnym vzťahom, ktorý vznikol medzi stranami sporu je Smlouva o úveru (Zmluva o úvere) zo dňa 21.7.2011 uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodníka zákonníka. Český Obchodný zákonník nemá priamu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatenia úveru iba do okamihu tohto zosplatenia, alebo mu tieto patria až doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. Pre určenie zmluvných práv a povinností je potrebné vychádzať najmä z obsahu úverovej zmluvy, ktorá upravuje práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov, napr. úrokov z úveru. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 497 Obchodníka zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Zmluvný úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré navyše zakladá vznik nových sankčných záväzkov.

11. V tomto smere odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti nie je možné zistiť, na základe čoho dospel k záveru, že žalobcom poskytnuté finančné prostriedky sa úročia iba do konca predčasnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie v tomto smere neuviedol akým právnym predpisom sa riadil a na základe čoho prijal záver, že po zosplatení celej sumy zostatku úveru nepatrí žalobcovi zmluvný úrok a je možné mu priznať iba úrok z omeškania. Predčasnú splatnosť úveru vyhlásil žalobca z dôvodu neplnenia povinností dlžníkov riadne poskytnutý úver splácať. Ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) a za poskytnutie finančných prostriedkov by už dlžník neplatil žiadnu sumu. Predčasná splatnosť úveru je sankciou za porušenie povinností dlžníka. Odvolací súd poukazuje na to, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru (pôžičky) predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokial' ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať, i keď neboli dojednané. Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (obdobne aj uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.8.2014, 33Cdo/1401/2014 zo dňa 24.7.2014).

12. Odvolací súd je toho názoru, že keď súd prvej inštancie vychádzal z právnej úpravy platnej v Českej republike, mal pri rozhodovaní vychádzať aj z judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky aplikovateľnej na prejednávajúcu vec. Rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Odo/657/2005 a sp.zn. 33Cdo/1401/2014 sú aplikovateľné na prejednávajúcu vec z dôvodu, že riešia právnu otázku, či je možný súbeh zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po splatnosti pohľadávky zo zmluvy o úvere. Z rozhodnutia 33Cdo/1401/2014 výslovne vyplýva, že tento súbeh je možný aj v občianskoprávných veciach.

13. Odvolací súd v neposlednom rade poukazuje aj na tú skutočnosť, že český Obchodní zákonník a ani zákon č. 145/2010 Zb. o spotrebiteľskom úvere neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Podľa bodu 1.1 predmetnej zmluvy o úvere, súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery zo dňa 1.6.2010 a

Všeobecné obchodné podmienky ČSOB zo dňa 1.4.2011. Odvolací súd zistil, že v spise sa nachádzajú Všeobecné obchodné podmienky ČSOB, avšak chýbajú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery zo dňa 1.6.2010, preto ani súd prvej inštancie nemohol posúdiť to, či žalobca má zmluvnou podmienkou upravený prípadný nárok na zmluvné úročenie istiny po zosplatnení úveru.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje za predčasný a teda aj nesprávny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi ako veriteľovi z úverového vzťahu bez ďalšieho (teda bez ohľadu na obsah dohodnutých zmluvných podmienok) nárok na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru nepatrí. Na základe toho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne posúdi sporný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru a bude vychádzať pritom aj z dohodnutých zmluvných podmienok v úverovej zmluve, ako aj vyššie spomenutých Všeobecných obchodných podmienok ČSOB a Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).